

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvas 2001/83/EK ⁽¹⁾, kura grozīta ar Direktīvu 2004/27/EK ⁽²⁾, 87. panta 3. punkts un 90. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kas aizliedz zāļu cenu reklāmu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV 2001, L 311, 67. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/27/EK (2004. gada 31. marts), ar ko groza Direktīvu 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV 2004, L 136, 34. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 22. jūnijā iesniedza Augstākā tiesa (Senāts) (Latvija) – SIA “DOBELES AUTOBUSU PARKS”, AS “CATA”, SIA “VTU VALMIERA”, SIA “JELGAVAS AUTOBUSU PARKS”, SIA “Jēkabpils autobusu parks”/Iepirkumu uzraudzības birojs, Valsts SIA “Autotransporta direkcija”

(Lieta C-421/22)

(2022/C 326/17)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākā tiesa (Senāts)

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzējas: SIA “DOBELES AUTOBUSU PARKS”, AS “CATA”, SIA “VTU VALMIERA”, SIA “JELGAVAS AUTOBUSU PARKS”, SIA “Jēkabpils autobusu parks”

Pārējie lietas dalībnieki: Iepirkumu uzraudzības birojs, Valsts SIA “Autotransporta direkcija”

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 23. oktobra Regulas Nr. 1370/2007 par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70 ⁽¹⁾, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 14. decembra Regulu (ES) 2016/2338 ⁽²⁾, 1. panta 1. punkta otrā daļa, 2.a. panta 2. punkts un 3. panta 2. punkts pieļauj tādu kompensāciju shēmu, kas neparedz kompetentajai iestādei pienākumu regulāras līgumcenas (kompensācijas apmēra) indeksācijas veidā kompensēt sabiedriskā transporta pakalpojumu sniedzējam visu ar pakalpojuma sniegšanu saistīto izmaksu, kuras atrodas ārpus pakalpojuma sniedzēja kontroles, pieaugumu pilnā apmērā un kas tādējādi pilnībā nenovērš risku, ka pakalpojumu sniedzējam radīsies nekompensējami zaudējumi?

⁽¹⁾ OV 2007, L 315, 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/2338 (2016. gada 14. decembris), ar ko Regulu (EK) Nr. 1370/2007 groza attiecībā uz iekšzemes dzelzceļa pasažieru pārvadājumu tirgus atvēršanu (OV 2016, L 354, 22. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 28. jūnijā iesniedza Kúria (Ungārija) – MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt./Mercedes-Benz Group AG

(Lieta C-425/22)

(2022/C 326/18)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Kúria

Pamatlietas puses

Prasītāja: MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt.

Atbildētāja: Mercedes-Benz Group AG

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Ja mātesuzņēmums ceļ prasību par zaudējumu atlīdzību saistībā ar cita uzņēmuma pretkonkurences rīcību, lai saņemtu atlīdzību par zaudējumiem, kas šīs rīcības dēļ radušies tikai tā meitasuzņēmumiem, vai kompetento tiesu nosaka, ņemot vērā mātesuzņēmuma darbīdarbības vietu kā vietu, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (turpmāk tekstā – “Briseles Ia regula”) 7. panta 2. punkta izpratnē? ⁽¹⁾
- 2) Vai saskaņā ar Briseles Ia regulas 7. panta 2. punktu ir nozīme tam, ka laikā, kad tika veiktas dažādās tiesvedībā aplūkotās iegādes, ne visi meitasuzņēmumi piederēja mātesuzņēmuma uzņēmumu grupai?

⁽¹⁾ OV 2012, L 351, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 1. jūlijā iesniedza Oberlandesgericht München (Vācija) – Generalstaatsanwaltschaft München/HF

(Lieta C-435/22)

(2022/C 326/19)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht München

Pamatlietas puses

Prasītāja: Generalstaatsanwaltschaft München

Atbildētājs: HF

Prejudiciālais jautājums

Vai 1990. gada 19. jūnijā parakstītās Konvencijas, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas nolīgumu starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām (turpmāk tekstā – “Šengenas konvencija”), 54. pants kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas ⁽¹⁾ 50. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka šī tiesību norma nepieļauj, ka šīs konvencijas līgumslēdzējas valsts un ES dalībvalsts iestādes izdod trešai valstij trešās valsts pilsoni, kurš nav Savienības pilsonis LESD 20. panta izpratnē, ja šī persona jau citā dalībvalstī ar galīgu tiesas spriedumu ir notiesāta par tiem pašiem noziegumiem, uz kuriem attiecas izdošanas lūgums, un šis spriedums ir izpildīts, un ja lēmums atteikt šīs personas izdošanu trešai valstij būtu iespējams tikai tad, ja tiktu pieļauts ar šo trešo valsti noslēgtā divpusējā izdošanas nolīguma pārkāpums?

⁽¹⁾ OV 2000, C 364, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2022. gada 5. jūlijā – Eiropas Komisija/Īrija

(Lieta C-439/22)

(2022/C 326/20)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: U. Małecka, L. Malferrari, E. Manhaeve, J. Samnadda)

Atbildētāja: Īrija